

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobkyně: **H. D.**, právně zastoupené JUDr. Milanem Ostřížkem, advokátem se sídlem AK Moravská Ostrava, Stodolní 26, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2009 číslo x, **o částečný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2009, kterým žalovaná zamítla její žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě – město ze dne 26. 11. 2009 není částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 25%. Žalobkyně s rozhodnutím o zamítnutí její žádosti nesouhlasila, neboť dle jejího názoru posudkový lékař okresní správy sociálního zabezpečení nesprávně vyhodnotil její dlouhodobý nepříznivý stav dle kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění. Žalobkyně namítala, že dle odborné lékařky z oboru neurologie je nutné její zdravotní stav hodnotit minimálně podle písm. c), když s přihlédnutím k funkčnímu dlouhodobému postižení jde u ní

o silnější dlouhotrvající, často recidivující projevy prokázané EMG, kdy hodnocení zdravotního stavu je podřaditelné pod kapitolu XV, oddíl F, položku 2, písm. d). Dle žalobkyně z neurologického hlediska lze očekávat zlepšení zdravotního stavu a zapojení do pracovního zatížení by znamenalo pouze zhoršení již tak špatného zdravotního stavu. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí.

K nařízenému ústnímu jednání se dostavil právní zástupce žalobkyně a mimo jiné konstatoval, že v průběhu soudního řízení žalobkyně dne 4. 5. 2010 pod vlivem medikace utrpěla úraz páteře s dalšími zlomeninami, což nepochybně vedlo k dalšímu zhoršení zdravotního stavu.

Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 15. 12. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě při lékařské prohlídce dne 26. 11. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písmene b) 25% a vyslovil, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 1. 7. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Š. a z jejího nálezu ze dne 2. 11. 2009, ze zdravotní dokumentace MUDr. T. – neurologa a z jejích nálezů 22. 9. 2009, 21. 12. 2009, 11. 3. 2010, 15. 3. 2010, 23. 3. 2010, 31. 3. 2010, 6. 4. 2010, 8. 4. 2010, 12. 4. 2010, 4. 5. 2010, 10. 5. 2010, 25. 5. 2010, 14. 6. 2010, z nálezů MUDr. D. – pulmologa 17. 9. 2009, 1. 10. 2009, MUDr. H. – kardiologa 23. 10. 2009, MUDr. B. – ortopeda 10. 3. 2010, MUDr. K. – traumatologa 4. 5. 2010, 14. 5. 2010, 24. 5. 2010, MUDr. M. – neurochirurga 24. 5. 2010, propouštěcí zprávy chirurgického oddělení Nemocnice Frýdek-Místek od 4. 5. – 7. 5. 2010 a z úplné spisové dokumentace OSSZ Ostrava a Krajského soudu Ostrava. Komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, který byl k datu napadeného rozhodnutí žalované stabilizován, byly chronické recidivující bolesti zad s dysfunkcí ponejvíce krčně-hrudního přechodu, oboustrannými častěji jednostrannými bolestmi LHK. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila komise dle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písmeno b) 25% i s ohledem na další chorobné stavy a dále nezvýšila dle § 6 odst. 4 citované vyhlášky. Komise nehodnotila dle písmene c), d) ani

e), protože nebyly zjištěny příznaky tato písmena charakterizující. Komise na závěr konstatovala, že se neztotožňuje s tvrzením žalobkyně a jejího právního zástupce, že MUDr. T. zcela jednoznačně konstatuje neschopnost zařazení do pracovního procesu, neboť je to v rozporu s nálezem MUDr. T. z 21. 12. 2009, v němž je uvedeno (pro žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby), že „... plnou úpravu zdravotního stavu – vzhledem k zatímnímu průběhu a strukturálním abnormitám osového systému nelze očekávat – relativní zlepšení v několika měsících lze očekávat ...“.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě – město a z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 1. 7. 2010.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Dle odstavce druhého citovaného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o zamítnutí žádosti o dávku důchodového pojištění, podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 1. 7. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru zcela shodně se závěrem posudkového lékaře, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, který byl k tomuto datu stabilizován, byly chronické recidivující bolesti zad s dysfunkcí ponejvíce krčně-hrudního přechodu, oboustrannými častěji levostrannými bolestmi LHK. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 2, písm. b). Tato položka je určena pro degenerativní změny na páteři a ploténkách s lehkým funkčním postižením zpravidla více úseků páteře, s občas vystupujícími projevy nervového a svalového dráždění (např. cervikokraniální syndrom, cervikobrachiální syndrom, lumbální syndrom, ischialgie, syndrom sakroiliakálního skloubení, občasné blokády), slabostí svalového korzetu, omezením pohybu v postiženém úseku, omezení pro vynucené polohy a fyzicky náročné aktivity. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 15-25% a posudková komise postižení žalobkyně hodnotila 25% i s ohledem na další chorobné stavy. Komise již dále nezvýšila dle § 6 odst. 4 citované vyhlášky a nehodnotila dle písmen c), d) ani e), protože nebyly zjištěny příznaky tato písmena charakterizující.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 1. 7. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila. Posudková komise také stanovila pracovní omezení, která žalobkyně má a uvedla okruh zaměstnání, která žalobkyně při dodržení stanovených pracovních omezení je schopna vykonávat.

K námitkám právního zástupce žalobkyně soud uvádí, že pokud se jedná o subjektivní vnímání zdravotních obtíží, soudy rozhodující ve správním soudnictví již

judikovaly (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2006, č. j. 20Cad 28/2005 – 22), že se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vychází ze zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření, nikoliv ze subjektivních pocitů a stesků žalobce. Pakliže u žalobkyně v současné době dochází ke zhoršování zdravotního stavu, jak uvádí, soud konstatuje, že je při přezkoumávání napadeného rozhodnutí vázán skutkovým a právním stavem, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, datem vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tedy datem 15. 12. 2009 (§ 75 odst. 1 s. ř. s). Pokud se tedy zdravotní stav žalobkyně zhoršil po datu vydání napadeného rozhodnutí, nic jí nebrání, aby znovu podala žádost o přiznání dávky důchodového pojištění, kterou doloží novými lékařskými zprávami.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 25% je nižší, než 33% a u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 44 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu písemně dvojmo. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 15. září 2010

Za správnost vyhotovení:
Iva Charvátová

Mgr. Jiří Gottwald, v.r.
samosoudce